

Bindrubber Willem-Jantje

In de Theatersector is de Willem-Jantje een rubberen bundelbandje erg bekend en veel gebruikt bij concerten. Dit omdat ze non geleidend zijn en de kabels en of objecten niet snel beschadigd. En indien er aanpassingen nodig zijn is het eenvoudig deze bandjes weer los te maken.

Achtergrond

De allereerste Willem-Jantjes werden gemaakt van oude autobinnenbanden. De band werd in reepjes gesneden en in een lus aan een rond houtje bevestigd. Dit was allemaal handwerk en door theatertechici tussen de werkzaamheden uitgevoerd. In de theater sector wordt dit onderdeelje nog tot op de dag vandaag gebruikt in deze vorm. En wordt voornamelijk gebruikt voor het wegwerken van bekabeling.

De modernere complete rubberen variant wordt veel bij muziek optredens gebruikt en werkt minstens zo goed en voldoet dus prima.

Het probleem was dat deze bindrubbertjes van het reizende gezelschap om de haverklap verwisseld raakten met die van het desbetreffende theater. Om de elastiekjes bij het afbreken eenvoudig te kunnen scheiden werden de houtjes gemerkt. Willem Jan Verburg was in de jaren 90 technicus bij de Nieuwe Rotterdamse schouwburg. Hij schreef op rustige momenten tijdens voorstellingen zijn naam op de houtjes van de bindrubbers die hij had gemaakt. Omdat het handig was om één markering te voeren en omdat Verburg klaarblijkelijk respect en aanzien had vergaard, markeerden alle technici de houtjes die in de schouwburg moesten blijven met de naam "Willem-Jan".

Na een bedrijfsongeval moest Willem-Jan het vak verlaten maar het kleine en belangrijke onderdeelje werd daarna landelijk naar hem vernoemd en zo kreeg de bindrubber de naam "Willem-Jantje".

Afbeeldingen

